

ชื่อเรื่อง	: แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE แบบยั่งยืน
ผู้เขียน	: ถนนพงศ์ ตระกูลชวี, พัชรี ภู่ตานุสรณ์
ที่ปรึกษา	: รองศาสตราจารย์ ดร.พยอม ธรรมบุตร
ประเภทสารนิพนธ์	: การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2549

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE แบบยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ตช่วง Low season (เมษายน – พฤษภาคม)
- เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบ MICE แบบยั่งยืนช่วง Low season (เมษายน – พฤษภาคม)
- เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE แบบยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ตช่วง Low season (เมษายน – พฤษภาคม)

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชนในจังหวัดภูเก็ต และหน่วยงานที่จะเดินทางมาจัดกิจกรรมในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบพื้นที่ (Sampling Area)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด โดยชุดที่ 1 สำหรับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ชุดที่ 2 สำหรับหน่วยงานที่จะเดินทางมาจัดกิจกรรมในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE แบบยั่งยืนช่วง Low Season ในจังหวัดภูเก็ต โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐาน เป็นการเปรียบเทียบความต้องการของภาครัฐ เอกชน ประชาชน และหน่วยงานที่จะเดินทางมาจัดกิจกรรมในจังหวัดภูเก็ต ต่อการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

รูปแบบ MICE แบบยั่งยืนช่วง Low Season ในจังหวัดภูเก็ต ด้านต่างๆ มาทำการวิเคราะห์หาแผน
ยุทธศาสตร์

ผลการศึกษาด้านค่าว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE พบว่าทรัพยากรการท่องเที่ยว
รูปแบบ MICE ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ได้แก่ การเดินทางเข้าสู่จังหวัดและภัยในจังหวัดมีความ
สะดวกรวดเร็ว รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ โรงแรมที่พักมีคุณภาพและมีจำนวนเพียงพอ รองลงมา
อันดับ 3 ได้แก่ พื้นที่สำหรับจัดแสดงสินค้า/นิทรรศการ และห้องจัดเลี้ยง เป็นอันดับ 4 ส่วนความ
คิดเห็นเกี่ยวกับห้องประชุม/สัมมนา และห้องแบ่งกลุ่มย่อย ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ห้องแบ่ง
กลุ่มย่อย เป็นอันดับ 1 รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ ห้องประชุม/สัมมนา ขนาดกลาง รองลงมาอันดับ 3
ได้แก่ ห้องประชุม/สัมมนา ขนาดเล็ก และอันดับ 4 ได้แก่ ห้องประชุม/สัมมนา ขนาดใหญ่

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็น
ว่าเทศบาลและประเทศนี เช่น เทศกาลกินเจ อันดับ 2 ได้แก่ การดำเนินการที่เกาะไม้ท่อน เกาะเช
เกาะไข่ และอันดับ 3 ได้แก่ กิจกรรมนันทนาการต่างๆ ประเภท การแข่งเรือใบ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis)
ของจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

จุดแข็งหรือข้อดีของจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่ามีโรงแรมที่มีคุณภาพ/
มาตรฐานเพียงพอ รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก และการเข้าถึง²
และการเดินทางภายในจังหวัดมีการเชื่อมโยงศูนย์ประชุมและแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวกและ
รวดเร็ว เป็นอันดับ 3

จุดอ่อนที่ควรได้รับการแก้ไขของจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าขาด
แผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ ขาดบุคลากร
ที่มีความรู้อย่างแท้จริงในด้านการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และขาดศูนย์ประชุมขนาด
ใหญ่และสถานที่ในการจัดแสดงสินค้าระดับนานาชาติ เป็นอันดับ 3

โอกาสในการพัฒนาของจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าการเปิดเส้นทางการ
ค้ากับต่างประเทศก่อให้เกิดการลงทุนและขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รองลงมาอันดับ 2
ได้แก่ ชาวต่างประเทศให้ความสนใจและนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต และรัฐบาลมี
นโยบายส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการจัดประชุมระดับนานาชาติ เป็นอันดับ 3

อุปสรรคต่อการพัฒนาของจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากภาครัฐอย่างจริงจัง รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ การก่อการร้ายสาгал ความขัดแย้งระหว่างประเทศ และขาดความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล เป็นอันดับ 3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE แบบยั่งยืนช่วง Low Season ในจังหวัดภูเก็ต

วิสัยทัศน์ ที่ต้องการให้เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE แบบยั่งยืนช่วง Low Season ในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าจังหวัดภูเก็ตจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวการประชุม การแสดงสินค้าและนิทรรศการระดับโลกของภูมิภาคเอเชีย รองลงมาอันดับ 2 "ได้แก่ จะพัฒนาบุคลากรและสนับสนุนการเติบโตของการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE ในจังหวัดภูเก็ต รองลงมาอันดับ 3 ได้แก่ จะพัฒนาบริการและสถานที่จัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการให้มีคุณภาพ มาตรฐานระดับสากล และจะพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE โดยให้เกิดประโยชน์และรายได้ต่อคนต่อห้องถินมากที่สุด เป็นอันดับ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการเงิน โดยสร้างกำไรและความคุ้มค่าจากการจัดการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE นั้น กลยุทธ์การสร้างรายได้ มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ภายใต้กลยุทธ์ ประกอบด้วยโครงการสร้างผลกำไรให้ได้สูงสุดจากการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการและ Event และโครงการการแสดงทางการลุ่มลูกค้าเป้าหมายใหม่ที่มีคุณภาพ ซึ่งทั้งสองโครงการมีระดับมากเท่านั้น รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ กลยุทธ์การสร้างประสิทธิภาพด้านการเงิน ภายใต้กลยุทธ์ ประกอบด้วยโครงการลดต้นทุนการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event เป็นอันดับ 1 และโครงการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ เช่น สถานที่พัก สถานที่ประชุมและบุคลากร ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นอันดับ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านลูกค้า โดยเสนอความพึงพอใจต่อลูกค้าด้วยความหลากหลายในด้าน MICE นั้น กลยุทธ์การสร้างความเป็นเลิศด้านการตลาด มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ภายใต้กลยุทธ์ ประกอบด้วยโครงการสร้าง Brand ด้านการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE ของจังหวัดภูเก็ต เป็นอันดับ 1 โครงการการสำรวจความต้องการของผู้จัดการประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการและ Event ต่างๆ เป็นอันดับ 2 และโครงการประเมินความพึงพอใจของผู้จัดการประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event ต่างๆ เป็นอันดับ 3 ความสำคัญรองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ กลยุทธ์ การสร้างความสัมพันธ์ให้แก่ลูกค้า ภายใต้กลยุทธ์ ประกอบด้วยโครงการพัฒนาพนักงานที่เป็นกันเองและมีความรู้ด้านการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และEvent เป็นอันดับ 1

โครงการสร้างคุณภาพบริการที่คล่องตัวและรวดเร็ว เป็นอันดับ 2 โครงการจัดประชุมสัมมนาที่มีคุณภาพ ในราคาย่อมเยา เป็นอันดับ 3 และโครงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและการเดินทางมาจัดการประชุมที่จังหวัดภูเก็ต เป็นอันดับ 4 ความสำคัญของลงมาอันดับ 3 ได้แก่ กลยุทธ์การสร้างแผนการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ภายใต้กลยุทธ์ประกอบด้วยโครงการจัด Road Show ตามภูมิภาคต่างๆ ของกลุ่มตลาดเป้าหมาย เป็นอันดับ 1 โครงการจัด Familiarization Trip เพื่อนำผู้ประกอบการ MICE บริษัททัวร์ ผู้ซื้อข่าว เข้ามาศึกษาดูงานและทดลองใช้บริการประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event ต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต เป็นอันดับ 2 โครงการพัฒนาภาพลักษณ์ของการจัดประชุมที่จังหวัดภูเก็ต เป็นอันดับ 3 และโครงการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น แผ่นพับ นิตยสาร และ Website ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ เป็นอันดับ 4 ความสำคัญของลงมาอันดับ 4 ได้แก่ กลยุทธ์การนำเสนอคุณค่าของสินค้าและบริการด้าน MICE ต่อลูกค้า ภายใต้กลยุทธ์ประกอบด้วยโครงการสร้างคุณภาพของสินค้าและบริการที่เป็นเลิศในราคาน้ำหนึ้น หมายความว่า สมสำหรับลูกค้า เป็นอันดับ 1 โครงการสร้างผลกำไรบนสัมพันธภาพที่ดีและต่อเนื่องกับลูกค้าที่จะมาจัดการประชุม เป็นอันดับ 2 และโครงการสร้างความประทับใจใน Brand ของการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event ต่อลูกค้าของจังหวัดภูเก็ต เป็นอันดับ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านกระบวนการภายนอก โดยดำเนินการจัดการต่อกระบวนการให้บริการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE นั้น กลยุทธ์การสร้างผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุดด้านการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event ต่อลูกค้า มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ภายใต้กลยุทธ์ประกอบด้วยโครงการผลิตสินค้าและบริการที่ดีที่สุดด้านการประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event เป็นอันดับ 1 โครงการจัดจำหน่ายสินค้าด้านการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event ระดับมาตรฐานโลก เป็นอันดับ 2 และโครงการสร้างโอกาสในการทำธุรกิจแบบธุรกิจต่อธุรกิจ และแบบธุรกิจต่อลูกค้า เป็นอันดับ 3 ความสำคัญของลงมาอันดับ 2 ได้แก่ กลยุทธ์การพัฒนาการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการและ Event โดยมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว ภายใต้กลยุทธ์ประกอบด้วยโครงการสนับสนุนให้มีการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event ในจังหวัดภูเก็ตให้มากที่สุด เป็นอันดับ 1 โครงการสร้างแพลตฟอร์ม ปรับปรุง และสร้างบริการรูปแบบใหม่ๆ เกี่ยวกับการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event เป็นอันดับ 2 และโครงการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ให้สูงสุด เป็นอันดับ 3 ความสำคัญของลงมาอันดับ 3 ได้แก่ กลยุทธ์การสร้างความเป็นเลิศด้านการดำเนินงาน ภายใต้กลยุทธ์ประกอบด้วยโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศธุรกิจบริการด้าน MICE เป็นอันดับ 1 โครงการ การศึกษาวิจัยประเมินผลเพื่อ

พัฒนาการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event เป็นอันดับ 2 โครงการการจัดตั้งศูนย์ประสานงานและบริการให้คำปรึกษา ข้อมูลการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เป็นอันดับ 3 และโครงการทำการกำหนดมาตรฐานการให้บริการด้านการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event เป็นอันดับ 4 ความสำคัญของลงมาอันดับ 4 ได้แก่ กลยุทธ์การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและภาวะความเสี่ยง ภายใต้กลยุทธ์ประกอบด้วยโครงการการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ขยาย น้ำเสีย เป็นต้น เป็นอันดับ 1 โครงการการติดตั้งระบบเตือนภัย เป็นอันดับ 2 โครงการสนับสนุนการมีส่วนร่วมในจังหวัดภูเก็ตด้านการจัดประชุม เป็นอันดับ 3 และโครงการการประยัดพลังงาน เป็นอันดับ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร โดยการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ในอุดหนุนรวม MICE นั้น กลยุทธ์การบริหารจัดการด้านข้อมูล ข่าวสาร มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ภายใต้กลยุทธ์ประกอบด้วยโครงการจัดทำฐานข้อมูลด้านการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event ของจังหวัดภูเก็ตให้ทันสมัยอยู่เสมอ เป็นอันดับ 1 และโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศให้มีความทันสมัย เช่น Website และขายตรงทาง Internet เป็นอันดับ 2 ความสำคัญของลงมาอันดับ 2 ได้แก่ กลยุทธ์พัฒนาบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้กลยุทธ์ประกอบด้วยโครงการสร้างแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากรด้าน MICE เป็นอันดับ 2 และโครงการสร้างระบบและเครื่องมือสื่อสารสำหรับผู้บริหารและพนักงานสามารถสื่อสารได้รวดเร็วและชัดเจน เป็นอันดับ 3 ความสำคัญของลงมาอันดับ 3 ได้แก่ กลยุทธ์การสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านการให้ความสำคัญกับผู้ร่วมงาน ภายใต้กลยุทธ์ประกอบด้วยโครงการการเพื่อประกวดพนักงานดีเด่นด้านบริหารและด้านบริการ MICE เป็นอันดับ 1 โครงการมีการอบรมบุคลากรเพื่อเพิ่มทักษะด้านการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event เป็นอันดับ 2 โครงการดึงดูดและจูงใจผู้ร่วมงานที่มีคุณภาพสูงสุด เป็นอันดับ 3 โครงการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของจังหวัดภูเก็ตในการขับเคลื่อนการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เป็นอันดับ 4 และโครงการสนับสนุนการสร้างบุคลากรด้านการจัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ และ Event เป็นอันดับ 5

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE ในจังหวัดภูเก็ต ของภาครัฐ เอกชน ประชาชนและหน่วยงานที่จะเดินทางมาจัดกิจกรรมในจังหวัดภูเก็ต ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการ

ตลาด พัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE ในจังหวัดภูเก็ต รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการลงทุนและพัฒนาโครงสร้างที่พักให้มีคุณภาพและมาตรฐาน รองลงมาอันดับ 3 ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE รองลงมาอันดับ 4 ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE ในจังหวัดภูเก็ต รองลงมาอันดับ 5 ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการลงทุนและพัฒนาสถานที่จัดประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน และการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เป็นอันดับ 6

ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริเวณที่ควรมีการลงทุนสร้างศูนย์ประชุม/แสดงสินค้า/นิทรรศการขนาดใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างภาควัสดุ เอกชนและประชาชน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าควรมีการลงทุนสร้างบริเวณปากอ่าวภูเก็ต มากเป็นอันดับ 1 มีค่าร้อยละเท่ากับ 39 รองลงมาอันดับ 2 มีความเห็นว่าควรมีการลงทุนสร้างบริเวณตัวเมืองเก่า มีค่าร้อยละเท่ากับ 32 และควรมีการลงทุนสร้างบริเวณใกล้สนามบิน มีค่าร้อยละเท่ากับ 29 เป็นอันดับ 3

ความต้องการให้นักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ในเวลา 1 ปี สามารถสรุปผลจากกลุ่มตัวอย่างภาควัสดุ เอกชนและประชาชน ได้ดังต่อไปนี้

ภาควัสดุส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมาอย่างจังหวัดภูเก็ตระหว่าง 500,001 – 1,000,000 คน ต่อปี รองลงมาอันดับ 2 มีความต้องการให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่าง 100,001 – 500,000 คนต่อปี และมีความต้องการให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากกว่า 1,000,001 คน ต่อปี เป็นอันดับ 3

ภาคเอกชนส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมาอย่างจังหวัดภูเก็ตระหว่าง 500,001 – 1,000,000 คนต่อปี รองลงมาอันดับ 2 มีความต้องการจำนวนนักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE ที่เดินทางมาอย่างจังหวัดภูเก็ตมากกว่า 1,000,001 คนต่อปี และมีความต้องการจำนวนนักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE ที่เดินทางมาอย่างจังหวัดภูเก็ตจำนวน 100,001 – 500,000 คนต่อปี เป็นอันดับ 3

ภาคประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมาอย่างจังหวัดภูเก็ตระหว่าง 500,001 – 1,000,000 คน ต่อปี รองลงมาอันดับ 2 มีความต้องการจำนวนนักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE ที่เดินทางมาอย่างจังหวัดภูเก็ตมากกว่า 1,000,001 คน ต่อปี และมีความต้องการจำนวนนักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE ที่เดินทางมาอย่างจังหวัดภูเก็ตจำนวน 100,001 – 500,000 คน ต่อปี เป็นอันดับ 3

ความต้องการให้นักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนได้ สามารถสรุปผลจากกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน ได้ดังต่อไปนี้

ภาครัฐส่วนใหญ่มีความต้องการให้นักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม รองลงมาอันดับ 2 มีความต้องการให้นักท่องเที่ยว รูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม เท่ากับความต้องการ ให้นักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมาในช่วงเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน และมีความต้องการ ให้นักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนสิงหาคม – กันยายน เป็น อันดับ 3

ภาคเอกชนส่วนใหญ่มีความต้องการให้นักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน รองลงมาอันดับ 2 มีความต้องการให้นักท่องเที่ยว รูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม รองลงมาอันดับ 3 มี ความต้องการให้นักท่องเที่ยว รูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนสิงหาคม – กันยายน และมีความต้องการให้นักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วง เดือนเมษายน – พฤษภาคม เป็นอันดับ 4

ภาคประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการให้นักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมายัง จังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม รองลงมาอันดับ 2 มีความต้องการให้นักท่องเที่ยว รูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนสิงหาคม – กันยายน รองลงมาอันดับ 3 มี ความต้องการให้นักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน และมีความต้องการให้นักท่องเที่ยวรูปแบบ MICE เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตในช่วง เดือนเมษายน – พฤษภาคม เป็นอันดับ 4

พุทธิกรรมและลักษณะการเดินทางของหน่วยงานที่จะเดินทางมาจัดกิจกรรมในจังหวัด ภูเก็ต สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

หน่วยงานที่จะเดินทางมาจัดกิจกรรมในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่เคยเดินทางมาจัดกิจกรรม ในจังหวัดภูเก็ตมากกว่าหน่วยงานที่ไม่เคยเดินทางมาจัดกิจกรรม

วัตถุประสงค์ในการเดินทางส่วนใหญ่เดินทางมาเพื่อการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive) รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ การเดินทางมาเพื่อประชุม/สัมมนา (Meeting) รองลงมาอันดับ 3 ได้แก่ การเดินทางมาเพื่อจัดงานและเยี่ยมชมงานแสดงสินค้า (Trade Show) รองลงมาอันดับ 4 ได้แก่ การเดินทางมาเพื่อจัดงานและเยี่ยมชมนิทรรศการ (Exhibition) รองลงมาอันดับ 5 ได้แก่ การ

เดินทางมาเพื่อประชุมระดับนานาชาติ (Convention) รองลงมาอันดับ 6 ได้แก่ การเดินทางมาเพื่อจัดงานเทศกาล (Event) และการเดินทางมาเพื่อประชุมระดับนานาชาติ (Congress) เป็นอันดับ 7

จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมในหน่วยงาน ส่วนใหญ่มีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมในหน่วยงานน้อยกว่า 30 คน รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ มีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมในหน่วยงานระหว่าง 31 – 50 คน รองลงมาอันดับ 3 ได้แก่ มีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมในหน่วยงานระหว่าง 51 – 100 คน และมีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมในหน่วยงานระหว่าง 101 – 200 คน เป็นอันดับ 4

ช่วงเดือนที่มีการจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่มีการจัดในช่วงเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ เดือนมิถุนายน – กรกฎาคม รองลงมาอันดับ 3 ได้แก่ เดือนเมษายน – พฤษภาคม และเดือนสิงหาคม – กันยายน เป็นอันดับ 4

ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการจัดกิจกรรมระหว่าง 5 -7 วัน รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ 3 – 5 วัน รองลงมาอันดับ 3 ได้แก่ มากกว่า 7 วันขึ้นไป และน้อยกว่า 3 วัน เป็นอันดับ 4

ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมในวันอื่นๆ คือ วันธรรมดา รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ การจัดกิจกรรมในวันหยุดต่อเนื่อง รองลงมาอันดับ 3 ได้แก่ การจัดกิจกรรมในวันสิ้นปีบวกและวันเสาร์-อาทิตย์ เป็นอันดับ 4

การวางแผนค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่มีการวางแผนค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมน้อยกว่า 1,000 บาท/คน/วัน รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ การวางแผนค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมระหว่าง 1,001 – 3,000 บาท/คน/วัน และ การวางแผนค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมระหว่าง 3,001 – 5,000 บาท/คน/วัน เป็นอันดับ 3

ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่หน่วยงานต้นสังกัดเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ มีบุคคล/หน่วยงานอื่นสนับสนุนเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม และผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคนเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม เป็นอันดับ 3

ยานพาหนะในการเดินทางไปยังจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ใช้รถตู้เป็นยานพาหนะในการเดินทาง รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ การใช้รถบัส/รถโดยสารประจำเหมาเป็นยานพาหนะในการเดินทาง และเครื่องบินเป็นยานพาหนะในการเดินทาง เป็นอันดับ 3

ยานพาหนะในการเดินทางภายในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ใช้รถตู้เป็นยานพาหนะในการเดินทาง รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ การใช้รถบัส/รถโดยสารประจำเหมาเป็นยานพาหนะในการเดินทาง และรถรับจ้างประจำทางเป็นยานพาหนะในการเดินทาง เป็นอันดับ 3

ประเภทของที่พัก ส่วนใหญ่เข้าพักประเภทโรงแรมระดับ 5 ดาว รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ เข้าพักประเภทโรงแรมระดับ 4 ดาว รองลงมาอันดับ 3 ได้แก่ เข้าพักประเภทโรงแรมระดับ 3 ดาว รองลงมาอันดับ 4 ได้แก่ เข้าพักประเภทรีสอร์ฟ และเข้าพักประเภทบังกะโล เป็นอันดับ 5 โรงแรมและที่พักควรมีบริการต้อนรับด้วยสิ่งใด ส่วนใหญ่มีความต้องการให้ต้อนรับด้วย น้ำผลไม้ น้ำสมุนไพร รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ ต้อนรับด้วยป้ายชี้ความต้องการต้อนรับ รองลงมาอันดับ 3 ได้แก่ ต้อนรับด้วยผ้าเย็น และต้อนรับด้วยชื่อดอกไม้ พวงมาลัย เป็นอันดับ 4

ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรม ส่วนใหญ่มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรมประเภทห้องครัวโดยเกะ รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศไทย รองลงมาอันดับ 3 ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรมระดับ 4 ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักแบบส่วนตัว/ห้องน้ำเดี่ยว ร้านดอกไม้ รองลงมาอันดับ 5 ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักแบบส่วนตัว Business Center และ Internet รองลงมาอันดับ 6 ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักแบบส่วนตัวที่ติดต่อสื่อสารกับภายนอก รองลงมาอันดับ 7 ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักแบบส่วนตัวที่ติดต่อสื่อสารกับภายนอก รองลงมาอันดับ 8 ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักแบบส่วนตัวที่ติดต่อสื่อสารกับภายนอก รองลงมาอันดับ 9 ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักแบบส่วนตัวที่ติดต่อสื่อสารกับภายนอก รองลงมาอันดับ 10 ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักแบบส่วนตัวที่ติดต่อสื่อสารกับภายนอก